

MARKUS 6-8, WAARHEDEN OMTRENT GODS WOORD (1)

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in het Markus-evangelie staan met name in de hoofdstukken 6-8 een aantal gebeurtenissen beschreven, waarin we steeds weer een bepaalde waarheid omtrent Gods Woord mogen ontdekken. Deze waarheden hebben met name betrekking op de gezonde, dan wel ongezonde, hartegesteldheid om Gods Woord te begrijpen, dan wel mis te verstaan. Achtereenvolgens zijn deze waarheden:

- In een sfeer van ongeloof en kritiek kan het hart Gods Woord niet ontvangen.
- Jezus' volgelingen zijn gesteld om in afhankelijkheid van God het Woord te verkondigen.
- Onbekeerlijkheid brengt de stem van Gods Woord tot zwijgen.
- Verkondigers van Gods Woord behoren zich regelmatig geestelijk te verkwikken.
- Gods Woord dient met innerlijke ontferming te worden uitgedeeld.
- We behoren te letten op Jezus, Die het Wonder der broden is.
- Door uiterlijke godsdienst wordt Gods Woord krachteloos gemaakt.
- De juiste houding van het hart is een intens verlangen naar Gods Woord.
- Wie doofstom is, kan Gods Woord niet begrijpen, noch verkondigen.
- Eindtijd is de tijd om de dubbele portie van Gods Woord te verzamelen.
- Pas op voor zuurdesem in Gods Woord.

In deze driedelige bijbelverkondiging zullen we hier eens naar kijken.

In een sfeer van ongeloof en kritiek kan het hart Gods Woord niet ontvangen

Mark. 6:1-6 – *“En Hij ging van daar weg, en kwam in Zijn vaderland, en Zijn discipelen volgden Hem. En als het sabbat geworden was, begon Hij in de synagoge te leren; en velen, die Hem hoorden, ontzetten zich, zeggende: Van waar komen Dezen deze dingen, en wat wijsheid is dit, die Hem gegeven is, dat ook zulke krachten door Zijn handen geschieden? Is deze niet de timmerman, de zoon van Maria, en de broeder van Jakobus en Joses, en van Judas en Simon, en zijn Zijn zusters niet hier bij ons? En zij werden aan Hem geërgerd. En Jezus zeide tot hen: Een profeet is niet ongeëerd dan in zijn vaderland en onder zijn magen, en in zijn huis. En Hij kon aldaar geen kracht doen; dan Hij legde weinigen zieken de handen op, en genas hen. En Hij verwonderde Zich over hun ongeloof, en omging de vlekken daar rondom, lerende.”*

In dit verhaal lezen we dat Jezus naar zijn vaderland reisde, dat wil zeggen naar zijn geboortestreek, dan wel naar de plaats waar Hij was opgegroeid, te weten Nazareth. En op de sabbatdag (de dag des Heren) ging Hij naar de plaatselijke synagoge en begon daar Gods Woord te onderwijzen.

Maar de reactie van de aanwezigen was volkomen verkeerd. Zeker, zij waren reeds op de hoogte van de geweldige krachten (wonderen en tekenen), die Jezus reeds in andere streken en plaatsen van Israël had verricht. Die verhalen hadden ze al gehoord. Maar nu werden zij rechtstreeks geconfronteerd met het feit, dat Jezus ooit in hun midden was opgegroeid. Zij kenden Hem als de zoon van Jozef, de timmerman. En Jezus was zijn vader in het bedrijf ook als timmerman opgevolgd.

En er kwam een ergernis en kritiek in hun hart op. Want, hoe kan immers een eenvoudige timmerman met zoveel wijsheid Gods Woord verkondigen? Hoe kan die eenvoudige man nu ineens zulke grote krachten doen? Waar komen die wijsheid en kracht eigenlijk vandaan? Zou de bron waaruit Jezus wijsheid en kracht put, wel betrouwbaar zijn? En nu doet Hij Zich zo geweldig voor! Hij is beslist niets beter en niets meer dan wij! Wat denkt Hij wel? Wij zijn eenvoudige mensen, maar Hij toch ook! En nu wil Hij ons leren?

De meeste aanwezigen verwierpen de prediker, dus Jezus. Het was het rechtstreekse gevolg van hun ongeloof en kritiek. Maar zij beseften niet, dat zij daarmee het levende Woord van God verwierpen. Want de bijbel zegt dat Jezus Zélf het Woord is (Joh. 1:1, 14; 6:35).

Broeders en zusters, een prediker wordt in zijn eigen omgeving vaak niet zo geaccepteerd. Maar als wij de verkondiger van het Woord verwerpen, terwijl deze een eerlijke levenswandel volgt en geen valse lering brengt, dan verwerpen wij Gods Woord en daarmee Jezus zelf. Met als gevolg dat God net als daar in Nazareth slechts weinig kracht in ons midden kan openbaren. Want we lezen dat Jezus daar geen kracht kon uitoefenen. Het door Hem gepredikte, levende Woord van God, bereikte de meeste harten niet. Er vonden geen of nauwelijks bekeringen plaats en er kwam geen geloof in de harten. Althans in de meeste harten, want gelukkig waren er toch nog enkele mensen in wiens harten wél geloof was ontstaan. En zij kwamen met hun kwalen en ziekten tot Jezus en Hij genas hen.

Dé grote oorzaak van dit alles was ongeloof. Zó hardnekkig dat Jezus Zich verwonderde.

Jezus' volgelingen zijn gesteld om in afhankelijkheid van God het Woord te verkondigen

Mark. 6:7-13 – *“En Hij riep tot Zich de twaalven, en begon hen uit te zenden twee en twee, en gaf hun macht over de onreine geesten. En Hij gebood hun, dat zij niets zouden nemen tot den weg, dan alleenlijk een staf, geen male, geen brood, geen geld in den gordel; Maar dat zij schoenzolen zouden aanbinden, en met geen twee rokken gekleed zijn. En Hij zeide tot hen: Zo waar gij in een huis zult ingaan, blijft daar, totdat gij van daar uitgaat. En zo wie u niet zullen ontvangen, noch u horen, vertrekkende van daar, schudt het stof af, dat onder aan uw voeten is, hun tot een getuigenis. Voorwaar zeg Ik u: Het zal Sodom en Gomorra verdragelijker zijn in den dag des oordeels dan dezelve stad. En uitgegaan zijnde, predikten zij, dat zij zich zouden bekeren. En zij wierpen vele duivelen uit, en zalfden vele zieken met olie, en maakten hen gezond.”*

Kort na de in de vorige paragraaf beschreven gebeurtenis riep Jezus Zijn discipelen en zond hen twee aan twee in de omgeving uit om het Evangelie tot bekering te verkondigen, om de zieken te genezen en de onreine, boze geesten uit te werpen. Dit is de algemene zendingsopdracht voor ieder kind van God. Voor een nadere uitleg verwijs ik u naar de prediking [“GA UIT en verkondig”](#), welke u eveneens op deze website kunt vinden.

Jezus' discipelen gehoorzaamden Hem, gingen uit, predikten en riepen de mensen op tot bekering. En ze boekten goede resultaten. Want vele zieken werden daadwerkelijk genezen en vele demonen werden uitgeworpen.

Hoe kon dit? De discipelen waren immers zelf nog haast groen als gras als het ging om hun geestelijke ontwikkeling? Zij volgden Jezus nog pas kort!

Dit kon omdat zij Jezus gehoorzaamden. Ze kozen er voor om hun eigen wil en verlangens prijs te geven, om vervolgens Gods wil te doen.

En , zij waren volkomen van Hem afhankelijk! Want Jezus had gezegd, dat zij voor onderweg niets extra's mochten meenemen: geen brood, geen geld, geen reiszak (een zgn. male), geen extra kleding. Met andere woorden, God wilde dat zij van Hem afhankelijk zouden zijn voor hun eten, kleding en onderdak, zodat Hij voor hen zou kunnen zorgen.

Leest u in dit verband ook 2 Tim. 2:3-4.

Onbekeerlijkheid brengt de Stem van Gods Woord tot zwijgen

Mark. 6:14-28 – *“En de koning Heródes hoorde het (want Zijn Naam was openbaar geworden), en zeide: Johannes, die daar doopte, is van de doden opgewekt, en daarom werken die krachten in Hem. Anderen zeiden: Hij is Elias; en anderen zeiden: Hij is een profeet, of als een der profeten. Maar als het Heródes hoorde, zeide hij: Deze is Johannes, dien ik onthoofd heb; die is van de doden opgewekt. Want dezelve Heródes, enigen*

uitgezonden hebbende, had Johannes gevangen genomen, en hem in de gevangenis gebonden, uit oorzaak van Heródias, de huisvrouw van zijn broeder Filippus, omdat hij haar getrouwd had. Want Johannes zeide tot Heródes: Het is u niet geoorloofd de huisvrouw uws broeders te hebben. En Heródias legde op hem toe; en wilde hem doden, en konde niet; Want Heródes vreesde Johannes, wetende, dat hij een rechtvaardig en heilig man was, en hield hem in waarde; en als hij hem hoorde, deed hij vele dingen, en hoorde hem gaarne. En als er een welgelegen dag gekomen was, toen Heródes, op den dag zijner geboorte, een maaltijd aanrichtte, voor zijn groten, en de oversten over duizend, en de voornaamsten van Galiléa; En als de dochter van dezelve Heródias inkwam, en danste, en Heródes en dengenen, die mede aanzaten, behaagde, zo zeide de koning tot het dochtertje: Eis van mij, wat gij ook wilt, en ik zal het u geven. En hij zwoer haar: Zo wat gij van mij zult eisen, zal ik u geven, ook tot de helft mijns koninkrijks! En zij, uitgegaan zijnde, zeide tot haar moeder: Wat zal ik eisen? En die zeide: Het hoofd van Johannes den Doper. En zij, terstond met haast ingaande tot den koning, heeft het geëist, zeggende: Ik wil, dat gij mij nu terstond, in een schotel, geeft het hoofd van Johannes den Doper. En de koning, zeer bedroefd geworden zijnde, nochtans om de eden, en degenen, die mede aanzaten, wilde hij haar hetzelfde niet afslaan. En de koning zond terstond een scherprechter, en gebod zijn hoofd te brengen. Deze nu ging heen, en onthoofdde hem in de gevangenis; En bracht zijn hoofd in een schotel, en gaf hetzelfde het dochtertje, en het dochtertje gaf hetzelfde harer moeder.”

In de vorige paragraaf kwam aan de orde, dat Jezus Zijn volgelingen uitzond om het Woord van God te verkondigen, hetgeen zij deden met veel succes. Maar nu wordt in Markus 6, en uiteraard door de leiding van de Heilige Geest, ineens een verhaal ingelast over iemands absoluut verkeerde hartegesteldheid, waardoor Gods Woord niet kan worden ontvangen.

Er wordt beschreven dat koning Heródes wist dat Gods dienstknecht, Johannes de Doper, een rechtvaardige en heilige man was. Heródes hield hem in waarde, dat wil zeggen, dat hij hem achtte. Ja, Heródes ‘deed zelfs vele dingen’, waaruit ik meen te verstaan dat Heródes Johannes ook met daden ondersteunde. Tegelijkertijd vreesde hij Johannes, waarmee duidelijk wordt dat hij wist, dat God nabij Johannes was. Ook luisterde Heródes heel graag naar de predikingen van Johannes. Tót op de dag, dat Johannes hem corrigeerde en aansprak op zijn zonde van overspel. Hij had namelijk de vrouw van zijn broeder Filippus, genaamd Heródias, getrouwd. Heródias accepteerde die correcties van aanvang af in het geheel niet en wilde Johannes zelfs doden. Maar omdat hij zoals gezegd Johannes vreesde, wilde Heródes daar (nog) niet in meegaan.

Maar toen kwam de dag van het feest van zijn verjaardag, een dag waarop de alcohol beslist rijkelijk zal hebben gevloeid. Een dag, waarop de dochter van Heródias alle aanwezigen het hoofd op hol bracht met haar zwoele dans. Ook het hoofd van Heródes! En toen vergaloppeerde hij zich. In zijn driestheid en opgewekte lust, zwoer hij aan de dochter om haar alles te geven, wat zij zou begeren. En opgestoot door haar moeder eiste zij het hoofd van Johannes in een schotel. En Heródes kon geen kant meer op. Hij wilde niet afgaan voor alle aanwezigen. Daar was hij te trots voor. En hij stemde toe om Johannes te onthoofden.

En daar werd het hoofd van Johannes, de Stem van de Roepende in de woestijn (Joh. 1:23), opgediend in een schotel. Ziet u het beeld, broeders en zusters? Het levende Brood uit de hemel, Gods Woord, afgeserveerd en tot zwijgen gebracht door ongehoorzaamheid en onbekeerlijkheid des harten!

Verkondigers van Gods Woord behoren zich regelmatig geestelijk te verkwikken

Mark. 6:30-32 – *“En de apostelen kwamen weder tot Jezus, en boodschapten Hem alles, beide wat zij gedaan hadden, en wat zij geleerd hadden. En Hij zeide tot hen: Komt gijlieden in een woeste plaats hier alleen, en rust een weinig; want er waren velen, die kwamen en die*

gingen, en zij hadden zelfs geen gelegen tijd om te eten. En zij vertrokken in een schip, naar een woeste plaats, alleen.”

Inmiddels waren de apostelen teruggekeerd van hun opdracht om overal het Evangelie te prediken en zij brachten aan Jezus vol enthousiasme verslag uit. Verslag van wat zij hadden gedaan en wat zij hadden geleerd. En zij waren zo druk geweest met hun werk tot opbouw van Gods Koninkrijk, dat zij nauwelijks tijd hadden gehad om te eten (en naar ik meen te rusten). Zó veel belangstelling was er onder de mensen geweest voor hun werk. In Mark. 6:13 staat geschreven, dat zij vele demonen hadden uitgeworpen en vele zieken hadden gezalfd met olie en hen genezen.

En wat zei Jezus? Zei Hij: *“Doorgaan, doorgaan, doorgaan, zodat nóg meer mensen worden gered en genezen”*? Neen, broeders en zusters, dat was niét Zijn reactie! In tegenstelling tot wat mensen in de gemeenten soms verwachten, namelijk, werken en werken voor Jezus, tot je er bij neervalt! Jezus had aandacht voor het lichamelijke en geestelijke welzijn van Zijn discipelen. Hij wist dat zij moe, vol adrenaline en gestresst waren door alles wat ze hadden ervaren. En Hij wilde hen naar grazige weiden en stille wateren brengen om hen weer nieuwe krachten op te laten doen (Ps. 23:1-3; Jes. 30:15). Jezus animeerde hen om een tijdje rust te nemen en Zijn woorden waren: *“Komt gijlieden in een woeste plaats hier alleen, en rust een weinig;”*

Dit komt Gods Koninkrijk véél meer ten goede! Als Gods arbeiders zó hard werken, dat zij instorten, zijn er helemaal geen arbeiders meer, terwijl er juist al zo weinig arbeiders zijn. De vertaling *“woeste”* plaats is niet geheel correct. Het Griekse grondwoord *“eremos”* betekent namelijk *“verlaten, eenzaam, onbewoond”*. Jezus riep dus Zijn discipelen op om een tijdje de stilte op te zoeken en daar te rusten. Het voor *“rusten”* gebruikte grondwoord is *“ana’pauo”*, hetgeen betekent *“bijkomen om nieuwe kracht te verzamelen, verfrissen, rust nemen”*. Maar heel belangrijk is, dat het óók betekent *“zich rustig houden in kalme en geduldige afwachting”*. Jezus beoogde dus, dat de discipelen zich lichamenlijk zouden verkwikken en nieuwe energie zouden verzamelen. Maar Hij beoogde ook, dat zij geestelijk zouden worden verkwikt, namelijk dat zij in kalme en rustige afwachting zouden zijn van hetgeen Gods Woord middels de Heilige Geest tot hen zou spreken.

Als wij van tijd tot tijd rust nemen om ons niet enkel lichamenlijk, maar ook geestelijk te verkwikken door de gemeenschap met onze Heiland in Woord en gebed, dan zullen we weer vol nieuwe energie kunnen arbeiden voor Gods Koninkrijk.

Geliefde broeders en zusters, volgende week zullen we deze studie vervolgen. Moge Jezus u en mij deze week overvloedig zegenen met Zijn geestelijke verkwikking. Amen.

(wordt vervolgd)